

شنبه 26 اردیبهشت 1394 - 27 رجب 1436 - 16 مه 2015

به دنبال توطئه‌های بین‌المللی برای اشغال سرزمین فلسطین و تشکیل يك دولت یهودی، سرانجام مجمع عمومی سازمان ملل متحد در 29 نوامبر 1947م پیشنهاد تقسیم فلسطین را تصویب نمود.

به دنبال توطئه‌های بین‌المللی برای اشغال سرزمین فلسطین و تشکیل يك دولت یهودی، سرانجام مجمع عمومی سازمان ملل متحد در 29 نوامبر 1947م پیشنهاد تقسیم فلسطین را تصویب نمود. از تاریخ تصویب طرح تقسیم فلسطین در مجمع عمومی سازمان ملل متحد تا اعلام تشکیل حکومت اسرائیل کمتر از شش ماه به طول انجامید. در این فاصله نیروهای انگلیس که قیمومیت منطقه را برعهده داشتند، فلسطین را ترك كردند و تشکیلات نظامی یهودیان که در سال‌های جنگ جهانی دوم و بعد از آن شکل گرفته بود به تدریج جای آنان را گرفتند. اعراب فلسطین، سازمان نظامی واحد و متشکلی نداشتند و به همین جهت، با اینکه در اکثریت بودند، در این مرحله، بازی را باختند. سرانجام حکومت نژادپرست اسرائیل در 14 مه 1948م هم‌زمان با خروج آخرین سربازان انگلیسی از فلسطین، پا به عرصه وجود نهاد و رژیم ننگین صهیونیستی در سرزمینی غصبی و با حمایت ابرقدرت‌های زمان، بر جهان و منطقه تحمیل شد. به دنبال اعلام موجودیت اسرائیل، نیروهای کشورهای عربی متشکل از مصر، سوریه، لبنان و اردن، از جنوب، شمال و شرق وارد سرزمین‌های اشغالی فلسطین شدند و به جنگ با نیروهای مسلح دولت جدید اسرائیل پرداختند. اسرائیلی‌ها در آن زمان نیروی مجهزی در اختیار نداشتند و اگر کشورهای عرب، با هماهنگی و استفاده از تمام امکانات خود وارد میدان می‌شدند، شاید دولت اسرائیل در نطفه خفه می‌شد، ولی کشورهای عرب فقط قسمتی از نیروی خود را برای باز پس گرفتن فلسطین به کار گرفتند و عدم هماهنگی بین آن‌ها موجب شد اسرائیلی‌ها فرصت پیدا کنند و به تدریج، نیروهای خود را تجهیز کرده و با حملات موضعی، قوای اعراب را تحلیل برده و عقب برانند. در این میان، تنها نیروهای اردنی قسمتی از خاک فلسطین را در ساحل غربی رود اردن به تصرف خود درآوردند و قسمت قدیمی شهر بیت‌المقدس را تصرف کردند. پس از مدتی، سازمان ملل متحد تحت فشار امریکا، از ژانویه 1949م برای اعلام آتش بس و ترك مخاصمه بین اعراب و اسرائیل وارد میدان شد و کشورهای عرب را وادار به امضای قرارداد ترك مخاصمه با اسرائیل نمود. امضای این قراردادها هر چند متضمن شناسایی اسرائیل از طرف کشورهای امضا کننده نبود، با این حال موقعیت رژیم صهیونیستی را تثبیت کرد و موجبات پذیرفته شدن این دولت غصبی به سازمان ملل در یازدهم مه 1949م و شناسایی آن از طرف اکثریت اعضای این سازمان را فراهم ساخت. رژیم صهیونیستی در جریان اولین جنگ اعراب و اسرائیل، علاوه بر حدود تعیین شده در طرح تقسیم فلسطین، بیش از شش هزار کیلومتر مربع از سرزمین‌هایی را که برای دولت عربی فلسطین در نظر گرفته شده بود اشغال کردند، به طوری که هنگام پذیرفته شدن رژیم صهیونیستی به عضویت سازمان ملل، این رژیم به جای 57 درصد پیش‌بینی شده در طرح، بیش از 77 درصد اراضی فلسطین را در تصرف خود داشت. این غده سرطانی در سال‌ها و دهه‌های بعد، با کشتار و آواره ساختن فلسطینیان، حضور نامشروع خود را ادامه داد و با حمایت قدرت‌های بزرگ سعی در اشغال هرچه بیشتر مناطق فلسطینی دارد که در این میان از هرگونه جنایت و آدم‌کشی دریغ نمی‌کند.